

Kopie části rozsudku ve věci 20T 130/2010

Stěžejní pro objasnění příčiny jsou vypracované znalecké posudky a výpovědi jednotlivých znalců. Aby však soud na základě těchto důkazů mohl vyslovit jednoznačný závěr o příčině pádu mostu a od tohoto závěru dovodit případně protiprávní jednání jednotlivých obžalovaných, musely by být závěry znaleckých posudků, týkající se zásadních, a toto je nutno zopakovat, zásadních otázek, shodné. Podle názoru soudu však shoda v zásadních otázkách u čtyř nejdůležitějších znaleckých posudků buď nepanuje, a pokud ano, pak v otázkách, které však nestanoví příčinu pádu mostu, pouze se vyjadřují, co příčinou pádu mostu být nemohlo.

Jak již bylo uvedeno, ve znaleckých posudcích jsou rozpory, kdy jednotliví znalci spatřují příčinu pádu mostu, týká se to zejména znaleckého posudku Kloknerova ústavu a Ing. Pošvářové, zcela v opačných prvcích podle toho, kým byli přizváni. To nelze říci o znaleckém posudku ČVUT, prvním, který byl ve věci zpracován. Prof. Studnička a jeho kolektiv se snažili objektivně zjistit příčinu pádu mostu. Jeho závěry lze jednoduše shrnout do věty, že příčinou destrukce rozestavěného mostu byla souhra více nepříznivých okolností, přičemž stěží lze jednu z nich označit za rozhodující či převažující. Tak, jak může soud z tohoto zjištění určit skutečnou příčinu pádu mostu a dovodit případnou odpovědnost jednoho nebo více obžalovaných?

Znalec mimo jiné uvádí, že stavba se prováděla správným způsobem. Podle projektu byla výluka železničních tratí tak náročná, že se zvolil systém rekonstrukce mostu, který by umožnil provoz vlaků, tzn., že se most vysunul mimo trať, tam se opravil, a pak se měl zasunout zpátky. Projekt ovšem toto podrobně neřešil a ponechal to na zhotoviteli, což je celkem běžný postup. Zhotovitel potom vyprojektoval rekonstrukci způsobem, který podle jeho názoru nebyl dokonalý. Dále prof. Studnička uvádí, že původní projektant byl jediný kvalifikovaný, aby postup navrhl správně. Dále znalec uvádí, že projekt podpůrných konstrukcí byl podceněný, nebylo možno použít synchronní zvedání, neboť most by se nakláněl. Podpory byly navrženy bez rezerv. Po přizvednutí měli pracovníci montážní firmy provést zaměření.

K tomuto je nutno poznamenat, že pracovníci montážní firmy, kontrolu svislosti a vodorovnosti prováděli, jak se podává z výpovědi [REDAKCE] a obžalovaného [REDAKCE], ke svislosti se vyjádřil i obžalovaný [REDAKCE] jak bude uvedeno níže. Pokud by bylo zjištěno, že most spadl v důsledku, laicky řečeno nerovnováhy způsobené vybočením, bylo by možno klást obžalovaným za vinu, že nezaměřily, takto to není možné.

Prof. Studnička se dále vyjadřuje kriticky k různorodým podkladům, které způsobily vratkost konstrukce, toto podložení prováděla firma BaK, avšak jak bude uvedeno opět níže, prof. Studnička toto nepovažuje za žádný problém. Znalec dále zmiňuje nedostatek projektu Ing. Prokopa. Nicméně dále konstatuje, že nikdo se již dne nedopočítá, co se tam stalo. Dále, pokud je namítáno, že při zasouvání byla zabetonovaná větší část mostu, než proti projektu měla být, tak k tomu nejen, že se vyjádřil např. [REDAKCE], který uvedl, že firma BaK byla o této skutečnosti informována, ale prof. Studnička uvádí, že původně se vysouval daleko těžší most, než zasouval a podpůrná konstrukce vydržela. To byla zatěžkávací zkouška. Pokud podpůrná konstrukce nevydržela, zřejmě byla vychýlena, ale to nelze dokázat. Pokud toto znalec uvede, nelze hovořit o ničem, než o jeho objektivitě, ale zároveň soud opakovaně dodává, že na základě dohady nelze konstatovat, že konstrukce byla skutečně vychýlena klást k tíži její nezaměření jako příčinu pádu mostu, neboť v pochybnostech je nutno konstatovat, že vychýlena nebyla a zaměřením by se tedy nezjistil žádný problém. Znalec konstatuje, že žluté nosníky byly zavětrovány, a že to byl důležitý

prvek pro zajištění stability. Doc. Rotter uvádí, že konstrukce MTP 100 byla nejslabším místem. K tomu zcela odlišně vypovídá znalecký posudek z Pardubic, viz níže. Pokud např. znalecký posudek Kloknerova ústavu uvádí, že stékající voda užitá ve velkém množství na zalívání velké betonové desky nebo obžalovaný [REDAKCE] hovořil o tom, že velmi přišlo a mohlo to mít vliv na únosnost podloží, pak naopak znalecký posudek ČVUT uvádí, že vliv mít nemohlo, neboť podloží bylo šterkové, případně tvořeno většími kameny a voda protékla. Tvrzení, že podpurná konstrukce byla vychýlena v důsledku bouracích prací, nemají žádné relevantní výpočty. Iniciaci pádu mostu bylo to, že se něco přihodilo na bílovecké straně.

Další znalecký posudek je z Kloknerova ústavu. K tomu vypověděl prof. Holický, tento znalecký ústav přibrala firma BaK. Výše rozsáhlá citace znaleckého posudku, všech dodatků, včetně výpovědi prof. Holického. Tento vyhotovil četné prezentace, na kterých dokumentoval možné příčiny pádu mostu. Ty shledal na části mostní opěrné konstrukce pod jeřábovými drahami, tedy tam, kde to měla na starost firma ODS. Znalec hovoří o předimenzování stojek MTP 100, o klesání podloží, které dokumentuje z fotografií, na kterých, dlužno poznamenat, nic takového není vidět, nebo výpočty poklesu vycházející ze zaměření po pádu mostu, tedy bez existence srovnávacího materiálu. Znalec kritizuje nezavětrování bábek, což podle něj vyžaduje montážní předpis MTP 100, nicméně ten nechává na zvážení projektanta, zda zavětrování provede či nikoliv. Jak již bylo uvedeno výše, zavětrování bylo provedeno tak, že byly vzájemně propojeny žluté pojezdové dráhy. Znalec kritizuje provedení podsypu panelových rovin pod stojkami, je však dokumentováno fotografiemi, že podsypy byly provedeny a nelze opět a prioritně tvrdit, že byl udusán špatně. Naopak z fotodokumentace se podává opak, a to se týká i „slavné“ věty prof. Holického, že nebyl proveden podsyp, panel sedal na jíl a on si o něj umazal botu. Na fotografii, která má dokumentovat tento stav, je vyfocen panel, který stojí částečně na asfaltové cestě a pokud přesahuje mimo ni, je vidět, že neleží na jílu, protože taktéž pod asfaltovou cestou se nenachází jíl, ale zhutněný materiál. Tvrzení znalce ohledně zhutnění rozporují fotografie např. č. l. 10 553, 10 554. Pokud má být náklon v panelu fotodokumentován na č.l. 10 557, tak z této se nic takového nepodává.

Znalec jako kritickou pro zřícení mostu označuje ohnutou nožku bábky, kterou označuje „kritickou“ a tvrdí, že v důsledku jejího ohnutí došlo k pádu. Tyto skutečnosti zcela vylučuje doc. Doležal. Znalecký posudek Kloknerova ústavu oproti ČVUT nic nenamítá proti zvolenému vypodložení. Některé prvky tohoto vypodložení označuje dokonce jako stabilizační prvek. V posledním dodatku prof. Holický uvádí rozdíly mezi hodnotami spočítanými obžalovaným [REDAKCE] a hodnotami změřenými Ing. Hostašem, a však jedním dechem dodává, že chyba měření činí plus mínus 6 cm. Jinak řečeno výpočet obžalovaného [REDAKCE] měření Ing. Hostaše mohlo dojít ke stejnému výsledku. Nelze dále vidět, že pokud znalec hovoří o poklesu panelových rovin a tím pádem k poklesu a nachýlení celé podpěrné konstrukce, pak je to v rozporu nejen s dalšími posudky (Univerzita Pardubice, Ing. Pošvářová), ale i z výpovědi obžalovaného [REDAKCE], který byl na stavbě 7. 8. po narovnání zpříčených vozíků a konstatuje, že svislost podpěrné skruže je zcela v pořádku. Znalec za každou cenu trvá na svých závěrech, přesto že jsou mu předkládány fotografie, na ty reaguje například tak, že sice vidí podsyp, avšak má pochybnosti, zda je správný, aniž by toto zdůvodnil. Pokud jsou mu předloženy zápisy z kontrol, tak uvedl, že je sice četl, ale že vzbuzují jeho pochybnosti. Tím se snaží soud dokumentovat, že ani na základě znaleckého posudku renomovaného ústavu si nelze udělat obrázek a přijmout jednoznačnou teorii o příčině pádu mostu. V jednu chvíli např. prof. Holický uvádí, že jeho závěry jsou spekulace, aby se dalšího dne, když je mu to připomenuto, ohradil, že oni nedělají spekulace, ale znalecké odhady. Znalecké odhady, to je to slovo, co charakterizuje všechny znalecké posudky, až na ten z Univerzity Pardubice. Na základě znaleckých odhadů však soud nemůže rozhodnout o vině.

Dalším znaleckým posudkem, je posudek Ing. Pošvářové. Znalkyně v tomto posudku popisuje podrobně chyby, které se na stavbě staly, de facto od zadání stavby až po její zhroucení. Na rozdíl

-8-

od prof. Holického vidí příčiny pádu mostu v místech pod betonovou deskou, při posouvání mostu, tedy v činnosti, kterou prováděla firma BaK. K tomu znalkyně jako jediná vyhotovila vizualizaci předpokládaného způsobu pádu mostu. Neprováděla žádné výpočty, vycházela z výpovědí obžalovaných či svědků, z důkladné studie spisu. Nicméně i Ing. Pošvářová uvádí, že se domnívá, jak mohlo k pádu mostu dojít, co asi pracovníci na mostě v danou chvíli dělali. Říká: „my to nevíme, my se domníváme, co tam mohli dělat“. Svou vizualizaci se snaží zobrazit jednu z možností, proč k pádu mostu došlo. Jde tedy opět o odhad. Lze shrnout, že znalkyně nenachází chyby ve zhotovení opěrné konstrukce, nespátřuje příčinu pádu mostu v jejím poklesu.

Znalkyně se vyjadřuje i k dalším subjektům. Uvedla, že investor nenechal zhotovitele vypracovat RDS, ale v podstatě uložil zhotoviteli, jak má stavbu provést. Tím na sebe přenesl zodpovědnost za technologické pokyny a procesy, které na stavbě probíhaly. Uvádí, že montážní dokumentaci schvaluje investor. K zhutnění na rozdíl od prof. Holického nemá připomínky.

K obžalovanému [REDAKCE] uvedla, že si nedokáže představit, jak by dozor ze správy silnic měl kvalifikaci pro tak náročnou stavbu, když dozoruje pouze opravě silnic. Podle znalkyně zaměření během zásunu a výsunu mostu dělá vždy montážní organizace. Ke znaleckému posudku prof. Holického např. uvádí, že považuje za naprosto zruďné, že někdo založí teorii poklesu bárek na panelových rovinách, které nemá zaměřeny před pádem mostu a prohlašuje to za sedání, tj. v rozporu se zdravým rozumem. Na základě informací u hlavního líčení, které uvedl obžalovaný [REDAKCE], že měřili vodorovnost jeřábových drah vodováhou, znalkyně uvedla, že je to postačující, je doklad toho, že jeřábová dráha mostu byla před pádem mostu vodorovná, nešlo o žádný pokles v rámci žlutých nosníků nebo bárek a současně je to důkaz toho, že montážní organizace si sama umístila podložky, které nebyly vzájemně spojeny a byly kombinované z různých materiálů. Na rozdíl od prof. Holického, který na tomto vypodložení nic špatného nespátřoval, Ing. Pošvářová toto označila jako problematické. Zásadní rozpor je v tom, že jako příčinu pádu mostu, na rozdíl od Kloknerova ústavu, považuje chybnou manipulaci s mostem, avšak i ona se pohybuje pouze v úrovni úvah.

Vyjadřuje se i k shora citovanému vzpříčení vozíku, kdy činnost firem na odstranění tohoto problému považuje za dostatečné. Zde je nutno konstatovat, že ani prof. Holický v tomto vzpříčení nespátřuje žádný problém. Znalkyni toliko chybí absence geodeta, avšak z důkazů, které byly provedeny, se nijak nepodává, že by vzpříčení vozíku mělo vliv na stabilitu konstrukce.

Poslední ze základních znaleckých posudků je posudek Univerzity Pardubice, Dopravní fakulty Jana Pernera. Jak prof. Studnička, resp. doc. Rotter, tak prof. Holický zpochybnili únosnost opěrné konstrukce s tím, že tato byla [REDAKCE] navržena bez tolerance, že [REDAKCE] nezohlednil působení vodorovných sil. K tomu byl vyhotoven znalecký posudek kriminalistického ústavu, aby byl obsah počítače obžalovaného [REDAKCE] zpřístupněn znalcům. Tak tedy k odstranění pochybností ohledně návržení podpěrné konstrukce [REDAKCE] přibral soud znalecký ústav z Pardubic. Bylo namítáno, že nosnost stojek MTP 100 byla již dříve zjišťována firmou Skanska, nicméně soud si dovoluje tvrdit, že pokud by neprovedl důkaz tímto znaleckým posudkem, bylo by namítáno, že nejde o tytéž MTP 100, které byly použity na stavbě ve Studénce, proto Univerzita Pardubice v rámci svého znaleckého posudku zjišťovala únosnost stojek MTP 100, konkrétně použitých na stavbě ve Studénce. Byly zatěžovány nerovnoměrně, ale excentricky, aby byly vytvořeny co nejhorší podmínky pro jejich únosnost. Tímto by měly být odstraněny i pochybnosti o nezvážení působení vodorovných sil. K tomu nutno poznamenat, že [REDAKCE] opakovaně uvedl, že při navrhování podpěrné konstrukce s vodorovnými silami počítal, a to právě bylo obsahem zpřístupněného počítače. Znalci, kteří namítali, že s vodorovnými silami nebylo počítáno, jedním dechem dodávají, že tyto vodorovné síly s ohledem na váhu mostu a způsob pohybu mostu po vozících, byly vzhledem k svislé síle zanedbatelné.

Tak tedy ze znaleckého posudku dopravní fakulty soud zjistil, že ve zkratce, podpěrná konstrukce

vydrží víc, než jaká váha na ni působí. Ústav jednoznačně vylučuje, že by k ohnutí šroubovice, kterou zmiňuje prof. Holický, tedy tzv. kritická bárka, bylo příčinou pádu mostu. Ohnutí bylo v důsledku pádu mostu. Uvádí se, že i tato šroubovice vydržela neskutečnou sílu a nebyla příčinou pádu mostu.

Na základě provedených zkoušek a z vyhodnocení jejich výsledků je možno učinit jednoznačný závěr, že příčinou havárie mostní konstrukce není překročení svislé únosnosti podpěrných konstrukcí MTP 100. Lze konstatovat, že únosnost podpěrných konstrukcí je dostatečně vysoká a nemohla být při zásunu mostu ve Studénce dne 8. 8. 2008 bezprostřední příčinou a limitujícím faktorem zřícení mostu. Případná imperfekce vyplývající z běžného opakovaného použití také nebyla rozhodujícím faktorem majícím vliv na únosnost podpěrné konstrukce. To platí i pro hypotetickou hraniční nejneprůzračnější situaci, kdy celá tíha mostní konstrukce spočívá jenom na jedné jeřábové dráze.

Závěrem je nutno konstatovat, že ohybová čára tyčových prvků svisle namáhaných je odlišná od způsobu přetvoření šroubovice na podpěrné kritické rohové bárce na bílovecké straně. Tuto deformaci vyvolalo namáhání, které působilo v rovině kolmé nebo šikmé na osu šroubů. Tato deformace nebyla příčinou pádu mostu, nýbrž jeho následkem.

Z předložených materiálů a policejního vyšetřování vyplývá, že podkladní zeminy odpovídají třídě S 4 a G 4. Pro simulaci poklesu podkladního panelu byl tedy zvolen stav, který odpovídal numerickému výpočtu sedání 2,5 cm. Únosnost této konstrukce činila 2160 kN. Z experimentálního stanovení únosnosti bárky (č. 2, test 2d), která měla jednu šroubovici o 2,5 cm výše než ostatní, vyplývá, že takto nasimulovaný případný pokles panelu nebo jeho části neměl žádný vliv na únosnost nebo stabilitu posuzované konstrukce.

Lze konstatovat, že únosnost podpěrných konstrukcí nemohla být ovlivněna poklesem panelů, který by byl vyvolán sedáním podloží a velikost tohoto poklesu 2,5 cm nemohla být při zásunu mostu ve Studénce dne 8. 8. 2008 bezprostřední příčinou a limitujícím faktorem zřícení mostu.

Co se týče rzi, tak vady, tedy imperfekce, tam byly. Byla tam ohnutí, za těch 40-50 let bárka procházela svou historií. Ke styčným plochám by uvedl, že to by nemělo být, byly tam laicky vrazeny klíny. Tyto nedostatky dle jejich názoru významně neovlivnily celkovou únosnost.

Pokud chybělo zavětrování, tak svislou únosnost to nesnížilo. Kdyby tam to zavětrování bylo, tak by to vždy bylo lepší. Podle projektu mezi bárkami zavětrování v podélném směru nebylo. Nějaké zavětrování tam sice bylo, ale bárky tedy v podélném směru zavětrovány nebyly. Co se týče svislé únosnosti, toto zavětrování významně neovlivní nosnost.

Chování bárky při excentrickém zatížení se vizuálně zjistit nedalo. Dalo se vizuálně zjistit, že ta poslední jedna bárka praskla v jednom horním sváru a to byl důvod, zkoušku přerušit. Podle znalce, kdyby pokračovali dál, tak by tu bárku znovu zatížili a dostali by větší zatížení.

Prasknutí vliv na funkce nosní konstrukce nemělo. Pokud by k tomu došlo, pak zřícení by nenastalo, bárka by nesla dál. Dále by se postupně deformovala. Ocel není křehký materiál, ten se neporušuje nárazem, mrazem, je tvárná, plastická. Chování bárky, při excentrickém zatížení v okamžiku, kdy praskl svár připojení trubky – dojde k přenášení síly. Přenášejí to další konstrukce. Je to ocel, proto je to příhradová konstrukce, což je obrovská výhoda ve stavovině, protože to nespadne najednou. Ona se může překotit, vybuchnout. Nemůže rázem spadnout.

Na bárku určitě nebylo působeno více, než mohla snést. Kdyby tam bylo bahno s jílem a pokleslo to o 12 cm, tak by se ta havárie po tolika sekundách nestala. Kdyby tam bylo svislé zatížení, tak by se to všechno jenom prohnulo a drželo by to. Byl by to kolaps, který by znemožnil další stavbu, ale celá ocelová konstrukce by se prohnula včetně těch hlavních nosníků, po kterých jezdily jeřábové dráhy. Podle tohoto znaleckého posudku není taková hodnota, aby došlo k tomu

- 9

zřícení. I to sedání, pokud by tam takové bylo, nebylo by náhlé a došlo by pouze k prohnutí konstrukce.

Pád bárky s ohnutou nohou není příčina celé destrukce. Deformace nohy nemohla být příčinou destrukce, která tam nastala. Deformace nemohla být z důvodů svislé síly. Sama noha, vydrží jednak hrozně moc a jednak se deformuje jinak. I při různých statických zatěžovacích stavech, to jsou ty klouby, vetknutí, posuvné podpory, atd.

Původně projekt podpory mostu měl být systémem PIŽMO. Byl změněn na MTP 100. Pokud bylo namítáno, že oproti Pižmu je nestabilní, tak když by MTP byly udělány podle projektu, tak by asi byly stabilní. To vypovídají jejich experimenty. Ta bárka unese 2x tolik i možná více. Myslí, že podpěrná konstrukce byla v pořádku.

Pokud znalecký ústav provedl experimentální zatížení, tak zjistili, kolik MTP 100 skutečně unese. Nejde o žádný koláč pravděpodobnosti, který je subjektivní, hypotetický.

Pokud je na str. 148 znaleckého posudku uveden závěr, že na základě provedených zkoušek a z vyhodnocení jejich výsledků je možno učinit jednoznačný závěr, že příčinou havárie mostní konstrukce není překročení svislé únosnosti podpěrných konstrukcí MTP 100, tak ústav dodává, když konstrukce spočívá na šesti bářkách, tak je to lepší, než když spočívá na třech. Podle projektu a montážního plánu, vždy měly být v akci dvě jeřábové dráhy, tzn., šest těch bárek, ne jenom jedna řada. Nicméně posudek uvádí, že i ty tři bárky, pokud tam bude svislé zatížení, by to měly vydržet. Baví se ale o jedné jeřábové dráze.

Z výše uvedeného je tedy zřejmé, že pochybnosti ohledně únosnosti podpěrné skruže vyprojektované [redacted] postavené společností ODS jsou neopodstatněné. Nelze hovořit o tom, že by podpěrná skruž byla vyprojektována na hranici únosnosti, a právě naopak. V tomto znaleckém posudku je navíc jednoznačně vyvráceno, že by mohlo dojít k náhlému poklesu podloží, jak to tvrdí prof. Holický. I náklony předpokládané znaleckým ústavem ČVUT byly vyvráceny. V projektu podpěrné skruže a jejím postavením tedy nebyly zjištěny závady. Podle tohoto znaleckého posudku bylo i podloží dostatečně únosné. Jak již bylo uvedeno, znalec uvádí, že nedošlo k poklesu panelových rovinanin. Nicméně prováděli zkoušku zatížení i v případě, kdy by došlo k poklesu o 2,5 cm. Podle tohoto znaleckého posudku by takovýto pokles pro skruž nic neznamenal, neboť z experimentálního stanovení únosnosti bárky (č. 2, test 2d), která měla jednu šroubovici o 2,5 cm výše, než ostatní, vyplývá, že takto nasimulovaný případný pokles panelu nebo jeho části neměl žádný vliv na únosnost nebo stabilitu posuzované konstrukce. Z experimentálního stanovení únosnosti bárky, která měla jednu šroubovici o 25 mm výše, než ostatní, vyplývá, že takto nasimulovaný případný pokles panelu nebo jeho části neměl žádný vliv na únosnost nebo stabilitu posuzované konstrukce. Je nutno poznamenat, že případné poklesy podložních panelů by se musely projevit již při první manipulaci s nosnou konstrukcí v květnu 2008. V tomto bodě znalecký posudek koresponduje i vyjádřením obžalovaného [redacted], který uvedl, že pokud by došlo k poklesu, zatížení by se přeneslo na ostatní stojky. Rovněž uvedl, že znalecký posudek Kloknerova ústavu ohledně sedání nerespektuje, že sedání probíhá v čase a největší zatížení bylo při výsunu, nikoli zásunu.

To však neznamená, že byly zjištěny bez pochyb nedostatky v projektu resp. technologickém návodu výsunu a zásunu mostu vypracovaném společností BaK, neboť podle znaleckého ústavu Kloknerova ústavu zde bylo vše v pořádku.

Ve věci byly provedeny další znalecké posudky. Například znalec Osička, který byl přiřazen jako znalec v oblasti bezpečnosti práce, avšak vyjadřuje se k pádu mostu, k čemuž podle názoru soudu nemůže být přihlíženo. Nicméně tento znalec se vyjadřuje k pojmu technický dozor stavebníka, což už spadá pod jeho aprobaci, resp. zadání znaleckého posudku. Hodnotí činnost, kterou na stavbě vykonával obžalovaný [redacted]. Toto je již obor, ve které měl znalec Osička vypracovat svůj znalecký posudek a k tomu uvádí: technický dozor stavebníka je zřizován povinně v případě,

že se jedná o stavbu z veřejných prostředků. To znamená, je to člověk, který hlídá veřejné peníze a nemá žádnou zodpovědnost.

Znalec Burda se ve znaleckém posudku měl vyjádřit k porušení předpisů k zajištění bezpečnosti a ochraně zdraví při práci. Místo toho se rozhodl ve svém znaleckém posudku stanovit příčinu pádu mostu a sice tak, že most spadl, protože konstrukce byla neúnosná. S ohledem na jeho znaleckou specializaci mu nepřísluší zabývat se touto otázkou, navíc s ohledem na závěry znaleckých posudků, Ing. Pošvářové, ČVUT Praha zejména tak, jak byl prezentován doc. Rotterem u hlavních líčení po zrušení věci odvolacím soudem a hlavně na závěr znaleckého posudku Univerzity Pardubice se jeho úvaha jeví zcela lichou.

Znalecký posudek znalce Burdy podle názoru soudu velmi přiléhavě hodnotí znalec Novotný, když uvádí, že tento znalec považuje za jedinou příčinu pádu mostu nedostatečnou únosnost podpěrné konstrukce a na základě toho stanovil porušení předpisů k zajištění bezpečnosti a ochraně zdraví při práci. Při stanovení značného počtu porušení předpisů nebyla podle znalce dodržena logická posloupnost hodnocení nehodové události spočívající v tom, že nejdříve se objasní příčina události a teprve pak se přiřadí porušení povinností, které vedlo ke vzniku a navození této události. Chybí analýza, jakým způsobem se jednotlivá pochybení a porušení podílely na vzniku nehodové události a spojení příčin a účinků podle pravidel logiky. Jednoznačné určení porušení předpisů v souvislosti se vznikem nehodové události tak, jak uvádí znalec je předčasné a podle jeho názoru nevychází ze spolehlivě zjištěných příčin a není ani dostatečně prokázáno a zdůvodněno. Zjištění příčin nehodové události má zásadní význam při stanovení porušení právních předpisů v posuzované věci. Jednoznačné určení bezprostřední příčiny nehodové události, včetně faktorů, které k ní přispěly, podílely se na ní, které s ní přímo souvisely a které vyústily v nehodovou událost, je mimořádně složité a vyžaduje odborné technické i technologické posouzení specializovanými autoritami a správné vyhodnocení tohoto posouzení. Obecně platí, že k haváriím stavebních objektů obvykle dochází v důsledku kombinace nepříznivých faktorů, které lze rozdělit do tří hlavních skupin, jež tvoří nepříznivé geologické podmínky, chyby v projektu a chyby při provádění stavby. I k této závažné nehodové události došlo pravděpodobně kombinací několika nežádoucích faktorů.

Znalec Burda přesouvá veškerou odpovědnost a povinnosti týkající se podpěrné konstrukce na zhotovitele stavby, přestože tento zhotovitel předal staveniště podzhotoviteli, který sestavil celou podpěrnou konstrukci k provedení předmětu díla. Za uspořádání staveniště odpovídá zhotovitel, kterému bylo staveniště předáno a který je převzal. Tato odpovědnost se vztahuje i na podpěrnou konstrukci, která byla zřízena pro výsun a zásun mostu na převzatém staveništi. Z toho vyplývá, že povinnost zajistit řádný stav této konstrukce, zpracovat příslušnou dokumentaci k této konstrukci, včetně výpočtů pevnosti a stability, stanovení požadavků na odborné prohlídky a používání měl podzhotovitel, tedy BaK. Z tohoto důvodu nesdílí názor znalce Burdy obsažený k této části odpovědi na otázku č. 3 jeho znaleckého posudku.

Ve věci byl rovněž vyslechnut znalec Chromečka, který se vyjadřoval k hydraulice, přesto, že našel chyby v hydraulickém systému, který měla na starost společnost BaK, tak ve světle znaleckého posudku Kloknerova ústavu nelze mít za to, že tyto nedostatky mohly mít za následek pád mostu. Soud má za to, že k objasnění skutkového stavu nepřinesl ani znalecký posudek znalce Grycmana. Rozhodně formulace, že se nesetkal s hydraulickým tažením, mohla vzniknout příliš velká síla, a že v momentě pádu mostu byli na místě pracovníci BaK, neznámá, že se na pádu mostu podíleli. Navíc k síle, kterou se táhlo, obžalovaní ze společnosti BaK vyjádřili a označili ji za nepatrnou. Úsměvným se jeví tvrzení tohoto znalce, že stojky MTP 100 byly zrezavělé, čím měla být zpochybněna jejich únosnost. K otázce rzi se fundovaně vyjádřil obžalovaný [REDAKCE]. Jedním dechem znalec dodává, že pokud je dokumentováno poškození panelů, či ohnuté nohy, nelze z fotografií říci, zda jde o příčinu, či následek pádu mostu. Navíc znalec potvrzuje výpověď obžalovaného [REDAKCE], když uvádí, že v zadání schématu předloženém na

- 10 -

PC [redacted] počítáno s vodorovnými silami. Tuto skutečnost, jak bude uvedeno níže, nakonec připustil za ČVUT i doc Rotter.

Měření znalce Hostaše často zmiňuje prof. Holický. Nicméně tento znalec uvádí, že na výjimky nelze zjistit, zda odchylky, které naměřil, byly již před nehodou, či vznikly v důsledku pádu. Co se týká geometrických parametrů podpěr, dokáže si představit, že byly narušeny v souvislosti s dějem. Nezměřil v den pádu mostu viditelné stopy posunu podpěr, měl instrukce, že má zaměřit polohu podpěr. Zaměření prováděl podle instrukcí znalce Grycmana.

V rámci doplněného dokazování, v intencích usnesení odvolacího soudu soud provedl opět výsledk všech znalců za jejich vzájemné přítomnosti tak, aby se navzájem ke svým znaleckým posudkům mohli vyjádřit. Tímto však podle názoru soudu rozpory mezi jejich znaleckými posudky nebyly odstraněny, ba spíše naopak, když Ing. Pošvářová vypracovala další variantu pádu mostu, ale k tomu níže. Pokud se znalci na něčem shodují, pak jsou to obecné formulace, že havárie ve Studénce je výsledkem celé skupiny pochybení, která nastala postupně od zahájení stavebního řízení až po poslední bod, a to je pád mostu.

Dále znalci, až na Ing. Pošvářovou v podstatě setrvali na svých závěrech, i když podle názoru soudu ve svých závěrech byli ještě opatrnější než v předchozích hlavních líčeních. Tak doc. Rotter uvedl, že už nikdo zpětně nedopočítá, co se tam stalo. Příčinou destrukce mostu byla souhra více nepříznivých okolností, přičemž stěží lze jednu označit za převažující, či přítěžující. Zpětně to už nikdo nemůže dokázat. Nelze rozlišit, které deformace vznikly jakým způsobem. Pokud hovoří o tom, že konstrukce se do labilní polohy dostala 6. 8. v důsledku vzpříčení vozíků, je to pouze domněnka. K obžalovanému [redacted] uvedl, že nemohl provádět kontrolu, protože pouhým okem nebylo možno něco postřehnout. Nelze říci, zda ohnutí nožky bylo příčinou, či důsledkem pádu mostu. Po bouracích pracích konstrukce mohla, či nemusela být vychýlená.

K posudku Kloknerova ústavu Doc. Rotter uvedl, že v části nálezu na straně 12 nesouhlasí s tvrzením, že rozdílná délka rektifikačního šroubu má vliv na únosnost jednotlivých bárek a nepříznivé přerozdělení vnitřních sil. Podotýká, že před dosažením kritické délky rektifikačního šroubu je únosnost šroubu neměnná, tudíž je neměnná i tuhost jednotlivých bárek.

K Ing. Pošvářové uvedla, že souhlasí s tím, že se na základě nových poznatků ohledně otlaků, které byly vyvolány provizorním podepřením, snažila vytvořit mechanismus pádu. Jestli je to jediná varianta, která je možná, to neví, ale každopádně to potvrzuje to, že hlavní příčinou pádu byla nestandardní práce nebo manipulace s vysouvanou konstrukcí. V tom se zcela jednoznačně shodují.

Soudu tedy nemůže klást k tíži obžalovaných, že neprovedli zaměření podpěrné konstrukce, když nemá důkaz pro to, zda byla vychýlená. Navíc Ing. Rusnok vypověděl, že poslední měření proběhlo 14 dnů před pádem, nelze se tedy ztotožnit s tvrzeními, že nebylo provedeno zaměření konstrukce. Dále uvádí, že metodou GPS, kterou použil Ing. Hostaš nelze zjistit pokles skruže. Rozdíl v jejich měření lze přičíst právě chybě GPS. Zde je nutno podotknout, že znalecký posudek Kloknerova ústavu a prof. Holický při svých vystoupeních u hlavních líčení opírá svou teorii o poklesu podloží a tím pádem i podpěrné skruže právě o měření Ing. Hostaše. Navíc sám Ing. Hostaš uvádí, že nelze zjistit, zda odchylky, které naměřil, byly před nehodou nebo vznikly v důsledku pádu mostu. Jako geodet nenaměřil hodnoty, o které by mohl opírat tvrzení o pohybu, či poklesu mostní konstrukce.

Zatímco prof. Holický v předchozích hlavních líčeních jednoznačně trval na závěru, že příčinou pádu mostu bylo přetížení „kritické“ bárky a ohnutí nožky, nyní uvádí, že nelze zjistit, zda došlo k deformaci stojky po havárii, to nedovede nikdo, protože konstrukce byly porušeny nárazem vlaku. Měření Ing. Hostaše a tedy i část závěrů znaleckého posudku Kloknerova ústavu zpochybňuje i doc. Doležel z Univerzity Pardubice, když uvádí, že měření Ing. Hostaše po havárii

nelze brát za bernou minci. Zaměřený příčný spád 1% byl opravdu po havárii. Žádné důkazy o naklonění nejsou. K ohnutí nohy došlo až po pádu mostu.

V průběhu hlavních líčení zaznělo, že most byl nakloněn již před betonáží, proto se musel vypodložit. K tomu uvádí prof. Holický, že naklonění mostu nebylo způsobeno poklesem podpěrné skruže, ale tvarem mostu přesto, že v jeho vystoupeních se často opakuje teorie o poklesu podloží. Dále uvádí, že zřícení mostu mohlo být iniciováno neznámým jevem. Ohledně nedostatečného podložení dodává, že toto nezjistili, ale předjímal. Podle něj nebyl podsyp na bílovecké straně proveden dostatečně, ale jsou to jenom dohady, neboť nikdo žádnou sondu pod panely neudělal. Stav podsypů pod panely systematicky neměl možnost zkoumat. Když tam byl, tak panely už byly odstraněny. Pokud argumentuje zaměřením Ing. Rusnoka ze dne 9. 6. 2008, pak jak bylo uvedeno výše, sám Ing. Rusnok vypověděl, že poslední zaměření provedl 14 dní před pádem mostu. Prof. Holický doplnil, že zřícení mostu je velmi složitý jev. Nemají dostatek dostupných podkladů, tudíž se zabývají jevem, který má opravdu velkou řadu nejistot. Proto se v jejich posudcích objevuje slovo pravděpodobnost. Je to jediný termín, který odpovídá složité situaci.

Pokud Ing. Chromečka uvedl, že pracovníci BaK nevěděli, jak zvedat, pak [REDAKCE] stanovil max. tlak do jednotlivých válců, který nebylo možno překročit a navíc jednotlivé díly vydržely více než dvakrát tolik. Pokud v dřívějších vystoupeních znalci ČVUT uvedli, že [REDAKCE] nepočítal s vodorovnými silami, tak nyní prezentoval doc. Rotter změněné stanovisko, když uvedl, že Ing. Vlach s vodorovnými silami počítal. Na závěr doc. Rotter uvedl, že jejich závěry nevedou k tomu, že by selhalo MTP.

Nyní se soud vrátí k vystoupení Ing. Pošvářové. Ta vyloučila poklesy podloží, panelů, bárek. Souhlasí s doc. Rotterem a TKP 1, že odpovědnost je na zhotoviteli, avšak trvá na tom, že za posun mostu odpovídala společnost BaK, neboť ta měla velký průkaz způsobivosti. Ing. Pošvářová v hlavních líčeních, která předcházela vyhlášení prvního rozhodnutí, ve věci vypracovala vizualizaci pádu mostu. Nyní předložila a u hlavního líčení přednesla dodatek původního znaleckého posudku, který však popisuje jiný způsob pádu mostu, než její předchozí znalecký posudek. Uvedla, že na základě prostudování dodatečných podkladů, které obdržela, jak videa, tak fotografií, se znovu ponořila do studování veškerých materiálů, na základě kterých vypracovala vizualizaci pádu mostu s tím, že pochopila, že příčina pádu mostu musela být v nějakém nestandardním chování pracovníků na stavbě, protože přesto, že technologický předpis nebyl úplně ideální a vzorový a i manipulace s mostem byly problematické, tak to nemohlo samo o sobě vést k takovému pádu. Zkoumala otisky na mostním objektu, samozřejmě vycházela z podkladů, které měla, protože nikdo ze znalců nemá materiály z 8. 8. 2008 ráno. Vycházela z podkladů z 7. 8. 2008 a ze stavu konstrukce, která byla čerstvě natřená. To znamená, že veškeré stopy, které na ní byly, musely vyplývat z manipulace s mostem.

V případě mostu se zaměřila v rámci zkoumání posledního impulsu pro pád na dvě základní hypotézy, a to hypotézu poklesu spodní stavby, protože to bývá většinou, a to řeknou všichni stavaři, příčinou deformací konstrukcí při betonáži, při manipulacích atd. a potom při vlastní manipulaci, protože to jsou dva základní aspekty, tam v podstatě nic jiného neexistuje. Postupně vyloučila poklesy podloží, poklesy panelů, poklesy bárek, zkoumala bárky, jestli tam není nějaká porucha, jestli tam jsou šroubové spoje, jestli nejsou narušené svary, jestli nedošlo k prasknutí nějaké části bárky vlivem zatížení v průběhu manipulací a dospěla k názoru, že to může vyloučit, takže se zaměřila na vlastní manipulaci s mostem. Ta je velice složitá zejména proto, že obžalovaní nevypovídají a neříkají, co dělali. Takže existuje 1001 možností, co tam mohli dělat.

Znalkyně sice uvádí, že příčinou pádu mostu bylo nějaké „nestandardní“ chování pracovníků na stavbě, neboť přesto, že technologický předpis nebyl úplně ideální a vzorový a i manipulace s tím mostem byly problematické, tak to nemohlo samo o sobě vést k takovému pádu, zkoumala další možné příčiny, vyloučila poklesy podloží, poklesy panelů, poklesy bárek, zkoumala bárky, jestli

tam není nějaká porucha, jestli tam jsou šroubové spoje, jestli nejsou narušené svary, jestli nedošlo k prasknutí nějaké části bárky vlivem zatížení v průběhu manipulací a dospěla k názoru, že to může vyloučit a uvedla, že příčinou pádu mostu musela být nějaká nestandartní manipulace s mostem a zároveň vypověděla, že existuje 1001 možností, co tam mohli pracovníci dělat. Jak soud na základě toho může popsat, co který z obžalovaných udělal 8. 8. 2008 špatně, že v důsledku toho spadl most? Shrneme-li závěry znalkyně, tak nejdříve hovoří o nestabilitě podložení nesourodými materiály a kyvném uložení, aby poté své stanovisko změnila a uvedla, že příčina pádu mostu je někde jinde. Navíc uvádí, že deformace, které mohly vzniknout pádem mostu a deformace, které vznikly jako příčina pádu mostu, je velmi složité odlišit.

Ing. Pošvářová tedy u prvních hlavních líčení v roce 2019 setrvává na původních závěrech, tedy nestabilním podložení nesourodými materiály a kyvném uložení, aby posléze ve svém dodatku svou teorii změnila a jako příčinu pádu mostu uvedla šikmo uloženou jeřábovou dráhu. Pro kteroužto skutečnost však nemá žádné důkazy, až na jí zmiňovaný otlak na příčnicku, který však mohl vzniknout mnoha způsoby a znalkyně si zvolila ten způsob, který vyhovuje jejím závěrům. Není možno akceptovat argumentaci znalkyně, že jinak to být nemohlo, neboť ona má třicetileté zkušenosti se stavbami mostů, když sama navíc uvádí, že to jsou dohady, neboť by musela vědět, co dělníci na stavbě v inkriminovaný den dělali, a existuje 1001 možností, co tam dělat mohlo. Navíc tento otlak mohl být způsoben pádem, nárazem, dnes není asi možno specifikovat jakým způsobem. K této teorii se velmi kriticky staví expertní zpráva Kloknerova ústavu, ve které se uvádí, že je zatížena řadou závažných nedostatků, včetně chybného stanovení polohy mostu před zřícením, které tento dodatek staví do rozporu se zásadami technické logiky, jakož i obecnými vědeckými závěry. Předpoklad, že stopy na hlavních nosnících zříceného mostu vznikly pouze z kontaktu s podložkami mezi hlavními nosníky mostu a jeřábovými drahami, je chybný a je v rozporu s doloženými stopami a deformacemi na konstrukcích. Možný vznik stop a deformací prvků mostu během zřícení v důsledku kolize s jeřábovými drahami a výsuvnými nosníky vizualizace vůbec neuvažuje. Předpoklad umístění podložky na jeřábovou dráhu pod krajní příčník P8 je zcela nereálný a výklad deformací příčnicku P8 je nesprávný. K poškození krajního příčnicku P8 nedošlo v důsledku jeho podložení na jeřábové dráze 2, ale v důsledku přímé kolize s jeřábovou dráhou 1. Výklad poškození příčnicku P8 předložený Ing. Pošvářovou je vzhledem k neexistujícímu podložení nesprávný, není prokázán výpočtem ani jakýmkoli jiným důkazem a je chybně pokládán za poslední impuls zřícení mostu. Prof. Holický si klade otázky, jak se dostala prostřední jeřábová dráha do šikmé plochy, jak znalkyně přišla na to, že otlaky vznikly od jeřábové dráhy. Podle něj jsou to jen spekulace.

Tedy opět zcela zásadní rozpor mezi dvěma znaleckými posudky. Vlastně mezi třemi, neboť samotná Ing. Pošvářová uvádí něco zcela jiného, než při svých předchozích vystoupeních.

Soud považuje za nutné ještě dále citovat z vyjádření Ing. Pošvářové. Ta na jednu stranu v podstatě kategoricky prezentuje své teorie, aby vzápětí uvedla, že neví, co se provádělo dál, nebo respektive, jsou informace, které si odporují. Stopy, které jsou na mostě, jsou v jiných místech, než je podepření mostu na jeřábových drahách na fotografiích ze 7. srpna. To znamená, že ani nekorespondují stopy na mostě, které dostali k dispozici od Policie ČR. Pro dokreslení rozporů soud opět cituje z původních vyjádření znalkyně po zrušení věci krajským soudem, kdy tato uvedla, že se zabývala mechanikou pádu podle toho, jak to bylo popisováno a vycházela z toho, jakým způsobem se most choval a vyloučila to, že by nestabilita byla způsobena, nebo problémy byly způsobeny pod jeřábovou dráhou. Podle jejího názoru nestabilita a příčina je opravdu v kloubovém uložení mezi jeřábovou dráhou a mostem, protože podložky, které tam byly, byly opravdu rizikové od začátku do konce a bylo jen otázkou času, kdy sjedou, kdy se most dostane do nestabilní polohy. Tedy podle jejího původního znaleckého posudku v důsledku nekvalitních, různorodých podložek došlo k „ustřelení“ některé z nich. Ve svém dodatku však uvádí zcela jinou teorii, když vypovídá, že pochopila, že příčina pádu mostu musela být v nějakém nestandardním chování pracovníků na stavbě, protože přesto, že technologický předpis nebyl

úplně ideální a vzorový a i manipulace s mostem byly problematické, tak to nemohlo samo o sobě vést k takovému pádu.

Ke své nové teorii posléze uvádí, že usuzovala, že tak ležela konstrukce při přizvednutí, ale dnes to nedokáže říct, protože na to nemá důkazy, aby později vypověděla, že na to, aby mohla vytvořit nějakou logickou úvahu ohledně pádu mostu, si vytvoří nějaké hypotézy. Později pokračuje, že nedokáže popsat, co lidé na stavbě mohli dělat, jak dlouho to mohlo trvat. Jsou to všechno spekulace. Navíc pokud při prezentaci své nové teorie vychází z podkladů kriminalistického ústavu a drážní inspekce, které shodně popisují polohu mostu po jeho pádu a vychází z vylomení v kolejnici a z toho dovozuje, že pokud Kloknerův ústav vychází a vysvětluje pád mostu v příčném směru a jeho posun, tak je to zcela nesprávné tvrzení, které neodpovídá důkazům, které jsou uvedeny ve spise, pak jde opět o dohad, neboť např. obžalovaný [REDAKCE], i [REDAKCE] prezentují další způsob, jak mohlo k vylomení kolejnice dojít, a sice, že jde o stopu od vlaku, od nákolku vlaku při vzpříčení vagonu. Obžalovaný [REDAKCE] nenašel žádnou stopu na ocelové konstrukci spadlého mostu, která by odpovídala tak masivnímu vylomení kolejnice. Kdo dnes může říct, která teorie je správná?

Navíc se všechny fotografie musely upravovat, protože jsou zhotoveny takovým způsobem, že stopy na nich nejsou vidět a musí se provádět zesvětlování fotografií. Fotografie nejsou udělány tak ideálně, aby bylo možné zmapovat celý podhled mostu a všechny ty stopy, které na mostě jsou, se velmi těžko identifikují v případě pádu mostu, jak přesně ten děj probíhal. Nicméně, vycházela z toho, jakým způsobem byl popisován pád strojvedoucím. To se týká její první teorie o uvolněných podložkách.

Znalkyně jedním dechem uvádí, že její první úvahy o jedné jeřábové dráze, o nějakém škubnutí padly, aby dodala, že nové závěry, které prezentovala, nemění nic na původních závěrech, aby dále pokračovala vyjádřením, že si myslí, že neexistuje člověk, který by byl schopen vizualizaci pravdivě udělat do posledního detailu, protože nikdo tam nebyl z takové vzdálenosti, aby mohl ve všech bodech toho pádu to popsat tak, jak to skutečně bylo. Každý to viděl zkresleně, i ti, co tam byli, to viděli zkresleně, ti, kteří jeli ve vlaku, strojvedoucí, který popisoval pád mostu, to viděl určitým způsobem a popisoval to nějakým způsobem.

Ještě jedno vyjádření Ing. Pošvářové, které dokládá, nakolik jsou závěry, vlastně nejen jejího, ale všech znaleckých posudků, korespondují s tím, co se skutečně dne 8. 8. 2008 stalo. Znalkyně uvedla, že všechno jsou spekulativní dohady ve chvíli, kdy tam nebyla a nemá validní informace o tom, jak se most pohyboval při pádu, protože někdo tvrdí, že se pohyboval na Příbor, naklápěl se na Studénku, další skupina lidí tvrdí, že to šlo rovnou na Přerov, takže mechanika pádu je rozporuplná.

Je přesvědčena o tom, že její animace je pravdivá, ale nemůže vyloučit, že někdo jiný, kdo by tu animaci dělal, by ji neudělal jinak, ale to má každý právo si udělat výstup, jaký potřebuje, nebo jaký chce, nebo na základě zkušeností, jaké má.

Prof. Holický ve svém vystoupení měl výhrady ke znaleckým posudkům kolegů. K doc. Rotterovi uvedl, že tím, že most byl v klidu, byl pohyb do strany prakticky zamezen třecími silami, které jsou nikoli valivé, ale dotykové. Tam je dotyk plochy vozíku s vysouvacím nosníkem. To jsou ty síly, které brání volnému pohybu. Vůbec neví, co to je samovolný pohyb, který shlédl v některých posudcích, ten prostě neexistuje. Dále nesouhlasil, že by zablokování vozíků mělo vliv na stabilitu konstrukce. Uvedl, že to nastalo bez kontaktu s mostní konstrukcí. Vozík a jeřábová dráha, je naprosto volná, absolutně svobodná a mohla si dělat, co chtěla. Ona totiž vlastní tíhou, za což může gravitace, nebo Isaac Newton, se dostala do svislé polohy a popojela, zase díky gravitaci, protože ta těžiště byla kousek dál, o 80 mm k Příboru bez kontaktu s mostem. Most se nehnul, ten stál v naprosto jedné poloze, čili k žádnému pohybu tam nedošlo.

Je nemožné, co uvedl doc. Rotter, že se celý most posunul o 80 mm směrem na Příbor. Most se během odblokování nehnul. Byl ve stejné poloze celou dobu, těch pár minut, co tam přijel jeřáb, most nadzvednul, jeřábová dráha se narovнала, při tom narovnání došlo k mírnému pohybu spodku těch koleček o 80 mm a 125 mm nahoře se vrátilo zase směrem na Bílovec.

Rovněž nesouhlasí se závěry znaleckého posudku ČVUT a Ing. Pošvárové o kloubovém uložení. Zatížené mnohačetné podložky na bílovecké straně, celkem 15 podložek, se vůbec nepohly a nemají zcela určité charakter kloubového uložení.

Jednoznačně na původních závěrech setrval za Univerzitu Pardubice doc. Doležel, který pouze doplnil, že by možná měl připomínky k posudku Kloknerova ústavu, k prof. Holickému, že nerovnoměrnost poklesu mohla být základní příčinou deformace. Podklady, které měli k dispozici, dost pečlivě zkoumal, trochu mu tam chyběl rozbor toho poklesu. Ani z dokumentace, ani z policejního vyšetřování, ani z fotografií nebylo jasné, že by ta jedna bárka, nebo část bárky, očividně poklesla o několik desítek centimetrů a tím vlastně byl dán impuls k převrácení. Jde také o jediný znalecký posudek, jehož závěry nelze zpochybnit, neboť byly exaktně změřeny a nelze je nijak rozporovat. Zde je možno se ještě vrátit k dokazování před zrušením věci odvolacím soudem, ve kterém znalec Grycman uvedl, že konstrukce byla značně zkorodovaná. Zkouška únosnosti provedená Univerzitou Pardubice jeho závěr zcela jednoznačně vyvrací.

Ještě k závěrům znaleckých posudků: Jak již bylo uvedeno výše, pokud se shodují, pak pouze v obecné formulaci, že příčinou vlakového neštěstí ve Studénce byla celá řada, která nastala postupně od zahájení stavebního řízení až po poslední bod, a to je pád mostu. Lze zobecnit, že proti sobě stojí znalecký posudek Kloknerova ústavu, který spatřuje příčinu pádu mostu v podpěrné konstrukci ať již samotné, či sedání podloží a nedostatečně založeným panelovým rovinaninám a posudky ČVUT, Ing. Pošvárové a Univerzity Pardubice, které naopak mají za to, že podpěrná konstrukce nebyla příčinou pádu mostu. Ani na základě citované shody tří znaleckých posudků však podle názoru soudu nelze zjistit příčinu pádu mostu, protože na tuto otázku buď posudky přímo neodpovídají, či uvádějí více variant a i k těm dodávají, že závěry jsou pouze dohady. O určení zjištění příčiny pádu mostu se pokoušela Ing. Pošvárová. Vytvořila vizualizaci pádu mostu, která podporovala její teorii, aby následně vytvořila teorii novou, ve které, zjednodušeně uvedla, že ač na stavbě byla celá řada pochybení, tak by most nespádl, pokud by s ním nebylo dne 8. 8. 2008 nevhodně manipulováno. Na opakovaný dotaz, pokud by se do mostu dne 8. 8. nějak nezasáhlo, tak by nespádl, odpověděla, že možná ano, možná ne. Následně dodává, že manipulováno s ním mohlo být spoustu způsoby, ona neví jak, protože tam v inkriminovaný den nebyla. Jestliže nerozluštila tuto otázku, pak nelze říci, kdo a jak manipuloval a způsobil pád mostu. V části svého vstoupení znalkyně uvádí, že její původní teorie o vystřelení podložek padá, aby následně sdělila, že její nové závěry nemění nic na těch původních. Z tohoto podle názoru soudu skutečně nelze odvodit případné zavinění některého z obžalovaných. Její teorie o stopách na příčniku a tím o jeho šikmém uložení, není ničím podložena. Ani fotografiemi, ani výpověďmi svědků. Pokud argumentuje jeho poškozením, pak k tomu se vyjadřují někteří obžalovaní, kteří nabízejí další varianty, jak k tomu mohlo dojít a jednoznačně oportunisticky se k této teorii staví Kloknerův ústav ve své expertní zprávě. Jak má soud vycházet ze závěrů znalkyně, když se tak diametrálně liší? K dodatku Ing. Pošvárové se vyjádřil, mimo jiné, doc. Rotter, který uvedl, že souhlasí s tím, že se Ing. Pošvárová snažila vytvořit mechanismus pádu mostu, jestli je to jediná varianta, neví. Tedy opět nejasnost.

Znalecký posudek ČVUT rovněž prošel během dokazování jistými změnami, nelze však hovořit o tom, že by popíral své předchozí závěry, spíše je upřesňoval. Mimo jiné zpočátku vytýkal, že projekt podpěrné konstrukce nepočítal s vodorovnými silami, aby posléze připustil, že tomu tak nebylo. Jako další nedostatek od počátku uvádí ukotvení mostu k nějaké pevné zábraně. K tomu se kriticky staví Kloknerův ústav, který uvádí, že takovéto kotvení by nezabránilo příčnému pádu mostu. Jako zásadní problém vidí ČVUT a doc. Rotter v zablokování pojezdových vozíků a

vypočítává, o kolik se v důsledku toho musel most, resp. konstrukce posunout, aby následně s touto teorií absolutně nesouhlasil Kloknerův ústav, který ústy prof. Holického sdělil, že je nemožné, co uvedl doc. Rotter, že se celý most posunul o 80 mm směrem na Příbor. Most se během odblokování nehnul. Byl ve stejné poloze celou dobu. Při zablokování vozíku na příborské straně došlo k zanedbatelným účinkům. Navíc na bílovecké straně, na které došlo k iniciaci pádu mostu, k žádnému vzpříčení nedošlo. Vozíky jely současně s mostem, dokonce na obou kolech, tzn. tam k žádnému nadzvednutí žádného kola podvozku nedošlo. Tam hladce podvozek jeřábové dráhy sledoval tažený most. Znalecký posudek ČVUT se však ani nesnaží konkretizovat určitou, konkrétní příčinu pádu mostu. Nicméně na závěr shrnuje, že tyto příčiny nelze hledat v podpůrné konstrukci MTP 100.

Kloknerův ústav také setrvává na svých závěrech, byť se dá říct, že v nich již není tak kategorický. Nicméně opět opakuje naddimenzování podpěrné konstrukce, absenci zavětrování, či nestabilní podloží a v těchto bodech je v rozporu jak s ČVÚT, tak zejména s Ing. Pošvářovou a hlavně s hodnotami naměřenými Univerzitou Pardubice. Ohledně absence zavětrování je pak konstatován manuál dopravních staveb Olomouc, že je na projektantovi, zda zavětrování naprojektuje, či ne. K tomu uvedl obžalovaný [REDAKCE], že se počítalo se zavětrováním, pokud konstrukce sloužila k pojezdu mostních jeřábů, tedy k dynamické činnosti, nikoli statickému podložení mostu. O tom, že ani Kloknerův ústav již není ve svých závěrech tak jednoznačný, hovoří i vyjádření, že nemají dostatek podkladů a zabývají se jevem, který má velkou řadu nejistot. Výše již bylo uvedeno, že prof. Holický ustoupil od teorie, že ohnutá nožka byla příčinou pádu mostu, ale uvedl, že k ohnutí nožky došlo během pádu. Již bylo uvedeno, že jeho teorie o nejistém geologickém podloží je vyvrácena znaleckým posudkem Univerzity Pardubice.

K rozporům a rozdílným závěrům znaleckých posudků Ing. Pošvářové se podrobně soud vyjádřil výše. Jediným znaleckým posudkem, který do věci přináší konkrétní a přesné, experimentálně zjištěné závěry, tak je znalecký posudek Univerzity Pardubice, který jednoznačně vyvrátil teorie o naddimenzované podpěrné skruži a o nesourodém podloží po ní. Lze tedy shrnout, že až na jeden, znalecké posudky shledaly příčinu pádu mostu v oblasti od žlutých pojezdových drah výše, avšak až na teorie Ing. Pošvářové je nikdo nekonkretizoval. Všichni, včetně zmiňované znalkyně operují toliko s domněnkami.